

עורך:
ברקאי אפרתי.

ללים

עליון קבוע סעד

ט' תמוז תשפ"ה | פרשת חוקת | 05.07.25 | גליון מס' 3400

ישראל במלחמה - גיליון 86

כמו עמוד ענן, כך תלך לפני העדר, תבין הכל, תדע, לא תאמר מילה אחת
כמו עמוד עשן תעלם בתוך החדר, משהו בך יאמר לך המשך, בדרכך.

כמו שביל החלב שחוצה את השמיים, אתה הולך ישר, לא שם לב לכוכבים.
שזוהרים כדי לסנוור את העיניים, משהו בך יאמר לך המשך, בדרכך.

הו, לך ישר, לך לבד, אל תפחד. אוהו אוהו או.
אל תכעס, לך תמים, לך אחד.

כמו אווז הבר שחולף בשמי הערב, הוא טס בראש החץ, לא נרתע מן המרחק
והאינסטינקט מראה ובורא לו את הדרך, משהו בך יאמר לך המשך, בדרכך.

כמו בריז'יט ברדו שתפסה כבר את העסק, השאירה מאחור את הטוב ואת הרע
ועל העניינים היא צופה מן המרפסת, משהו בך יאמר לך, הפסק.

בלי להתכוון תן לעצמך ללכת, כל החישובים ייגמרו מאליהם
כמו העץ שקם לתחייה מן השלכת, משהו בך יאמר לך, המשך.

לך ישר...

שיר נבואי קוסמי עליון / יוני רכטר ועלי מוהר

הרחבה על השיר בעמוד 4

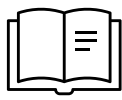
פתיחת שער חדש:

21:00

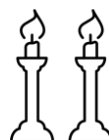
צאת שבת:

20:28

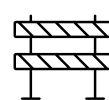
תהילים לנשים:

שחר סמיט

נרות שבת:

19:30

סגירת שער חדש:

17:30

דבר תורה / רוצי 309

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְּבַר צֶן בְּזוֹדֵשׁ הָרָאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקֶדֶשׁ וַתֵּמֶת שָׁם מֵרִים

והתקבר שם

מותה של מרים רגע לפני הכניסה לארץ מסמן לעם ישראל את תחילת הסוף של הנדודים במדבר. הנה אחרוני החוטאים מבני ישראל מתים וצאצאיהם שלא חטאו הולכים להיכנס לארץ.

תמיד חשבתי שכל אותו הדור של יוצאי מצרים מתים במדבר ולא רץ נכנס דור אחר "אשר לא ידע את יוסף" ולא ראה בעיניו את הניסים הגדולים של יציאת מצרים וקריעת ים סוף, מעמד הר סיני ושאר הניסים הגדולים. אבל הנה מגיע הרב הירש ומגלה לנו אגב מותה של מרים גילוי שבעיני היה מסעיר:

"במשך מסעיו הארוכים של ישראל, המלאים בכל כך הרבה אירועים קשים, לא נטלו הנשים חלק במעשי בגידה בה' שנבעו מייאוש. הן בטחו בשמחה בה' וייחלו לו במסירות, ומשום כך לא נכללו בגזירה הגורלית למות במדבר (במדבר רבה כא, י). והנה, אמהות וסבתות עמדו לעלות עם הדור החדש אל הארץ המובטחת להם; ותוך שהן מביאות אתן את זיכרונותיהן האישיים מהעבר במצרים ומהמסע במדבר תחת הדרכת ה', היה בכוחן לרוות את נפש נכדיהן וניניהן מהמעייין הרוחני של מה שעבר עליהן עם ה'. מציאות זו שהנשים היהודיות היו ספוגות כל כך ברוח היהודית, ניתן לתלות במידה לא קטנה במרים, אשר העמידה בפניהם דוגמה ומופת כנביאה" לא פחות ממדחים.

הרב הירש אומר שהנשים לא חטאו בחטא המרגלים ובשאר חטאי התלונות ואוירת הנכאים שהיתה התחושה המרכזית של תקופת המדבר. קרח, המתאוננים, המעפילים, המרגלים, כל אלה סחפו אחריהם גברים אך הנשים נשארו עם איזו תקווה ואמונה שלא נפלה לרוח הייאוש הזו.

ולכן, הנשים לא נענשו במוות במדבר והדור שיצא ממצרים וראה את מעמד הר סיני וקריעת ים סוף, אותן סבתות זקנות המשיכו להיות עדות חיות ולספר את הסיפור מכלי ראשון. לדעתי זה מדהים ומשנה את כל התיזה שלי על דור הנכנסים לארץ.

זהו לא דור מנותק שידוע לעשות "זיכרון בסלון" רק מסיפורי הסבא שנפטר לפני דור או שניים, זה קשר המשכי ורציף. ילדים ששומעים ורואים את העדות הללו שמגיעות איתם ונכנסות לארץ. כמה עוצמה יש בהמשכיות הזו ובעדות החיה הזו כאשר הנכד וסבתו שלובי זרועות נכנסים לארץ המובטחת ופוסעים משואת מצרים לתקומת עם ישראל בארצו המובטחת.

הדור שלנו הוא בדיוק בתפר הזה. העדים האחרונים של השואה האיומה כבר מאוד מבוגרים, אנחנו למעשה דור הנכדים/נינים/חנימים שבדור שלאחריו כבר לא יהיה קשר רציף עם עדויות חיות ממקור ראשון. איך משמרים את הזכרון? איך מנצלים את ההזדמנויות הבאות אחרונה לשמוע ממקור ראשון את השואה והתקומה?

זאת שאלה קשה שרבים מתחבטים בה, אבל אולי התשובה היא במעשים של הדור הצעיר שלנו, שכותב בעצמו את ההיסטוריה ממש בימים אלו וסוחב על גבו את זיכרון העבר כדי לפעול בהווה המורכב שלנו למען עתיד מזהיר לעם ישראל ולעולם כולו. זה דור ששואב כוחות מהסבתא שעדיין חיה נלחם עם הכוחות הללו למען הדור הבא שכבר לא יכיר את הסבתא הזו, רק מסיפורים.

השותפות בכתובת המשך של הסיפור מחבר את העלה בספר שלנו לעלים והדפים הקודמים בספר ונותן מקום גם לדורות הבאים לקרוא, להפנים, לשאוב כוחות ולכתוב בדורות הבאים את המשך הסיפור הרציף והנצחי שלנו. ואולי זו המשמעות של 'עם ישראל חי', ש"אין ציבור מתים". היחידים מתים אבל הציבור שמורכב מיחידים הפועלים כשרשרת בהמשכיות לא מת.

לוח זמנים – ימי החול:

04:45–04:42	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
09:16–09:14	סוף זמן קריאת שמע
19:40	מנחה וערבית
19:49–19:50	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

השבת מתארחים בקיבוצנו תלמידי ישיבת **מרכז הרב**, ובתוכם נעם, בנם של דובי ולאה גינזברג.
יכבדו אותנו בנוכחותם הרבנית רעיה וראש הישיבה **הרב יעקב שפירא**.

לוח זמנים – שבת חוקת:

19:30	הדלקת נרות
14:00	מנחה
19:40	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
הרב יעקב שפירא	שיעור פ"ש
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לילדים אפרת ביליה
17:20	תהילים לנשים שחר סמיט
17:30	מנחה עדות המזרח
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעורו של הרב יעקב שפירא
20:28	צאת השבת

צדכונ'ט מקופת הבית

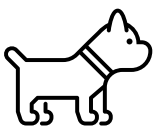
מחודש זה, אהרליה לוי מקבל על עצמו את פתיחת קופת הבית, כרגיל, בימי רביעי 10:00-12:00 וגם את האחריות על מילוי הכספומט. מילוי הכספומט יעשה לפי הצורך ולא רק פעם בשבוע. אנחנו מודים לקרן בן-ברוך ומאחלים לאהרליה בהצלחה.

בברכה, ישי אברהם

חיסון כלבת – חיסון חובה

ביום שני, י"ח תמוז, 14.07.25, בבית הספר הישן, בשעות 16:00 – 17:30, יתקיים חיסון כלבים נגד כלבת, סימון אלקטרוני והוצאת רישיונות להחזקתם. תושבים עם כלבים חדשים מגיל שלושה חודשים, כלבים לא רשומים אצלנו ותושבים שכלביהם חוסנו פעם אחת בלבד או שהכלב חוסן לפני שנתיים ויותר מוזמנים להגיע. מומלץ לחסן גם חתולים. יש להביא את הכלב ברצועה וזמם על פיו ועל ידי אדם המסוגל לשלוט בו. יש להגיע עם אמצעי תשלום. שימו לב, החל מ-1.4.24 חיסון כלבת- אחת לשנתיים, לכלבים שחוסנו פעמיים. רשיון- חובה לחדש אחת לשנה.

בברכה, יואל צברון

פינת החטופים והנעדרים

אסף חממי הי"ד

בן 41, קריית אונו

אל"ם אסף חממי שירת כמפקד החטיבה הדרומית של אוגדת עזה וב-7.10.2023 נפל בקרבות. חממי הותיר אחריו אישה ושלושה ילדים. לפני ששירת כמפקד החטיבה הדרומית, שירת גם כמפקד חטיבת הנגב ולפני כן גם כמפקד בסיס האימונים של חטיבת הקומנדו ומפקד גדוד צבר של חטיבת גבעתי. ב-2.12.2023, 57 ימים אחרי שמחת תורה, התיר צה"ל לפרסם כי נפל.

את ערב שבת ה-6 באוקטובר עשה אל"ם חממי יחד עם בנו אלון בן השש וחצי בבסיס האוגדה שבמחנה רעים. אלון שהעריך את אביו ואפילו בחר לחגוג את יום הולדתו בבסיס בין החיילים שנהפכו לחבריו, הצטרף לחממי לשבת שהייתה צפויה להיות רגועה במיוחד. "ראיתי את הפנים של אסף כמו שלא ראיתי אותו הרבה זמן - רגוע ומאושר, קורנות" מספרת ספיר אשתו של חממי על שיחת הווידאו האחרונה עם אסף בלילה שלפני מתקפת חמאס.

באותו לילה חממי ישן עם נעליים וקס כמו כולם עם המטח הראשון ב-29:6, הוא היה בין הראשונים לזהות את המצב ולהכריז כי מדובר במלחמה מתוך הגייפ בדרכו לנירים. כשהגיע יחד עם שני חייליו תומר אחימס וקיריל ברודסקי אל נירים, הם ניהלו קרב מול עשרות מחבלי נוחבי'ה ומנעו בגופם אסון כבד הרבה יותר. הלוחמים הספיקו עוד להכריז בקשר שהמח"ט פצוע. והם ממשיכים לטפל בו תחת אש. רק שבועות ארוכים אחרי הקרב הזה, אפשר יהיה לגלות שגופותיהם של אסף, קיריל ותומר נחטפו לעזה.

בשעות הערב המאוחרות של אותו יום, חולץ אלון, בנו בן השש וחצי של חממי, מבסיס האוגדה שהותקף. "אלון מדבר על זה", מספרת האמא ספיר, הוא אומר "אבא חיבק אותי, נישק אותי ואמר - אני יוצא למשימה. הוא אומר שהוא בעצם האחרון מהמשפחה שהיה עם אבא, ושהוא עצוב בשביל האחים שלו - אלה וארבל, שלא היו שם גם בלילה האחרון."

מי יתן וישוב לקבר ישראל ולמנוחת עולמים במהרה

שיר נבואי קוסמי עליז / קובי אברהם

השיר בעל השם הארוך יחסית - "שיר נבואי קוסמי עליז" - בא להעביר מסר. כפי שיוני רכטר אמר: "תזרום באופן טבעי עם כל מה שעולה בך, לך עם הרגש ואל תוותר על רצונותיך בגלל מחשבות שמבלבלות אותך". השיר מחולק לשלושה נושאים:

הראשון - נבואי, **כְּמוֹ עֲמוּד עָנָן, כֶּךָ תִּלָּךְ לִפְנֵי הָעֵדֶר...** רומז על משה רבנו החשוב בנביאי ישראל שעבר תלאות וקשיים רבים במסעו במדבר כמנהיג עם ישראל אבל **מִשָּׁהוּ בָּךְ יֵאֱמָר לָךְ הַמֶּשֶׁךְ בְּדֶרֶכְךָ** עד הארץ המובטחת. השני - קוסמי, **כְּמוֹ שֶׁבִּיל הַחֵלֶב שֶׁחוֹצָה אֶת הַשָּׁמַיִם** אתה ממשיך בדרכך לא משנה מה, **לֹא שָׁם לֵב לִפְּנֵי הַיָּם** שומר על הדרך ועל הפשטות שלך ולא נותן לאור, למעמד ולהצלחה שלך **לְסִנּוֹר אֶת הָעֵינִים**. השלישי - עליז, מכוון לבתים הנוספים בשיר. **כְּמוֹ אֵזוּ הַבַּר אוֹ כְּמוֹ בְּרִיז'יט בְּרִדְזוֹ**. אבל מה עליז פה ומה פתאום נכנסה השחקנית לשיר? אולי כי זה שעשע אותם (הכוונה גם את **עלי מוהר** שהיה חלק מהיצירה), וזה מה שהפך את השיר לעליז, או שהם רחשו לה את הכבוד הראוי למי שעזבה את האורות המסנוורים ופעלה לטובת העלאת המודעות לסביבה ולבעלי החיים.

השיר הקוסמי הזה אכן הפך לאגדה, והיום ניתן למצוא אותו רבות בטקסים לכבוד מסיימי מסגרות.

בית ספר דצ"ת נפרד ממלי קסט

מלי קסט עובדת בספריית הילדים כבר מעל 30 שנה. בשנים הראשונות עבדה יחד עם צ'פי רויך ז"ל, וכבר די הרבה שנים היא הספרנית היחידה.

ספריית הילדים כידוע משמשת גם את בית הספר ובכל שבוע כל כיתה עלתה לשיעור ספריה, בו הם שמעו סיפור, קיבלו המלצות על ספרים, והחליפו ספרים.

בקיץ הקרוב מלי פורשת לגימלאות, ואנחנו מקווים למצוא ספרנית חדשה. תודה גדולה למלי, ויישר כוח גדול על עבודה מסורה ואחראית מכל הלב במשך שנים רבות.

בטקס מרגש נפרדו ממנה בבית הספר ולהלן המכתב שהוקרא בו.

חבורות חבורות של ילדים רועשים, בדרכם מבית הספר לספריית הילדים של הקיבוץ, חלקם רצים, חלקם הולכים בנחת תוך כדי קריאה, וכולם (בשאיפה) נעצרים לרגע לפני שחוצים את הכביש.

במקרה הטוב נכנסים כרוח סערה, ובמקרה הטוב יותר, מברכים את מלי בברכת בוקר טוב / צהריים טובים. ראשית, מניחים את הספרים שבידם על השולחן, מתיישבים על כסאות שתמיד מוכנים מראש, ומחכים למוצא פיה של מלי.

בקיץ המזגן כבר דולק, ומצנן אף את הסערות שהביאו מבחוץ, ובחורף דואגת מלי שיהיה נעים וחם, ואם קר וגשום מאוד, הספריה מגיעה אלינו על אופניים!)

ומכאן ממשיכים להמלצות על ספרים, ישנים כחדשים, עם תובנה של "אל תסכל בקנקן". לכל ספר הקסם שלו, חלקם מלאי הומור, חלקם נושאים את הקורא על כנפי הדמיון, יש כאלה היסטוריים, ויש גם כאלה שנוגעים בחיי היום יום של בני גילם.

אחר כך ממשיכים בקריאת סיפור. לקטנים סיפור קצר, והגדולים יותר צריכים בכל פעם לחכות בסבלנות לשבוע שיבוא, כי הסיפור בהמשכים. וכולם זוכים גם לשיח קצר בסוף, מחכים, ומעורר מחשבה.

וגם אנחנו המורים זוכים להכיר ספרים שבשבילנו הם חדשים, ונוכל לעשות בהם שימוש בכיתה, או בטקס הקרוב. מלי שמה לב מי לא לקח ספר כבר זמן רב, מי קורא רק קומיקס, או מעדיף אולי רק את מסי ורונלדו, ומשדלת אותו לנסות, להיפתח, לגוון. מלי גם יודעת למי לתת ספר אחד, למי שניים, ואפילו שלושה, למי מתאים צד אחד של הספריה ולמי השני...

וכשמסיימים את השיעור, במקרה הטוב יוצאים כרוח סערה, ובמקרה הטוב יותר, זוכרים להגיד למלי תודה ולהתראות.

כולנו נכנסים לספריה בציפיה, ויוצאים שמוצאי שלל רב.

תודה לך מלי, על שפתחת לנו פתחי עולם באמצע יום לימודים, לפני או אחרי סערה חברתית, או סתם ביום מוצלח יותר או פחות. שעה מופלאה שלקחה אותנו הרחק מכאן, גם כשהיינו ישובים על הכסאות, שתמיד תמיד היו מסודרים.

תודה על שעות ההכנה הרבות שאת משקיעה לפני שאנחנו מגיעים ואחרי שאנחנו הולכים, על שאת מקפידה להזכיר לנו בתחילת השנה לקבוע "שעת ספריה" ולא מוותרת, על שאת מתעקשת שנשמור על הספרים ודואגת שיחזרו כולם בסוף השנה, לא מוותרת על אף ספר! בהחלט הנחלת לנו "נכסים" רבים משתוכלי לשער.

מקווים להיפגש בפעם הבאה.

מאריכיט ומוקיריט,

11/3 דצ"ת.

מה הצלחה הזאת לכסף?

(מדור חדש להיכרות עם החברות והחברים בקיבוצנו, במישור המקצועי)

והאורחת שלנו השבוע היא: הדס לוי.

היכרות בסיסית: הדס לוי ביליג, 41, מנהלת תחום למידה ופיתוח תוכניות מנהלים (L&D) **איפה את עובדת:** במקום קסום, קצת רחוק (אבל שווה את ההשקעה) בכפר הנוער בן שמן, שם נמצאים משרדי מטה ההנהלה של קרן רש"י.

מה הייתה ההכשרה שלך כדי להגיע לעבוד במה שאת עושה עכשיו? תואר ראשון בפסיכולוגיה, תואר שני במנהל עסקים במסלול של מנהיגות חברתית (של קרן מנדל), קורס קואצינג והרבה חיכוך עם ניהול ועם השטח וכמובן עם החיים עצמם...

אז מה בפועל את עושה: מנהלת שותפה בהקמה של בית הספר לניהול חברתי- מקום בו מפתחים, מנהלים ומנחים תוכניות שונות לפיתוח מנהלים ומנהלות מהשדה החברתי (מנהלים בעמותות ובארגונים חברתיים).

איך נראה יום העבודה שלך: שלושה ימים בשבוע מתחילים בנסיעה למשרד (3 שעות ביום) ושני ימים נוספים בעבודה מהבית. כשאני בעבודה אני רצה מפגישה לפגישה, בין בניית תשתיות, לבניית תהליכים ארגוניים, לפיתוח והרחבה של ביי"ס, ניהול תקציב, עבודה על תוכניות המנהלים, פיתוח הצוות, גיוס משאבים וניהול הקשר עם השותפים. כשאני בבית אני עובדת על פיתוח תכנים, תכנון אסטרטגי ומשימות שנגזרות מהפגישות במשרד. וגם מקדישה זמן כדי ללמוד משהו חדש. יש גם ימים שבהם אני מנחה סמינרים כך שמהבוקר עד הערב אני עסוקה בניהול והנחיה של הקבוצה.

ארוחת צהריים: מסומנת כפגישה ביומן, בשעה 12:00 כמו שעון.

מה את אוהבת בעבודה שלך: את היצירה והמשמעות, את היכולת להשתמש בכישורים שלי בצורות שונות. את תחושת השליחות ההשפעה הישירה שיש למה שאני עושה על מנהלים ומנהלות, על הארגון ועל השדה החברתי. וגם את הגמישות והיכולת לשלב בין הבית והילדים והעבודה והחיים.

מה את פחות אוהבת בעבודה: הייתי שמחה לנסוע קצת פחות...

איזה סיפור ייחודי את יכולה לספר: העיסוק בפיתוח הפרופסיה של הניהול החברתי התחילה לפני ארבע שנים בעבודת גמר שכתבתי במנדל. לקחתי סיכון, עזבתי עבודה שהייתי מאוד מעורבת ומוערכת בה, כדי לנסות להפוך את התיאוריה למציאות. לפני שלוש שנים עשיתי צעד הצידה במיקום הניהולי, ובשנים אלו עבדתי הרבה מעבר למה שציפו ממני כדי לרקום את תוכנית ראשית לפיתוח מנהלים בדרג בכיר במגזר החברתי. והנה ב"ה ארבע שנים אחרי, החלום הפך למציאות, והקמנו את בית ספר לניהול חברתי.

רגע מקצועי שאת גאה בו: בתוכנית ראשית שאני מנהלת, אחד העקרונות שאני מנסה להשריש הוא החיבור ההוליסטי בין הזהויות השונות שלנו- האישי והמקצועי והחיבור האוטנטי למי אני ולמה אני קם בבוקר. בטקס הסיום של התוכנית ראשית רציתי לעשות משהו שמשקף את התפיסה הזו אז ביקשתי מהעמיתים להביא את ההורים שלהם כמלווים לטקס. בהתחלה המנהלים והמנהלות זזו בחוסר נוחות ואמרו שהטקס האחרון שההורים הגיעו אליו היה בצבא (כלומר לפני 20-30 שנה...) ומה קשור לבוא כמו ילד עם שני ההורים... אבל התעקשתי ואכן כולם הגיעו בליווי ההורים (גם אני). לראות את הניצוץ בעיניים שהיה להרבה זוגות הורים שהסתובבו בהתרגשות בטקס ולראות את המנהלים הבכירים נבוכים כמו ילדים, היה רגע מרגש, אותנטי ומשמעותי מאוד. האדוות אח"כ היו בפידיבקים שההורים הבינו סוף סוף במה הילדים שלהם עובדים, ושהמנהלים הרגישו שהקשר ביניהם התחזק מאז.

מה החלום המקצועי שלך: בגדול- להצליח לעשות שיהיה פה טוב יותר. בקטן- שהילדים יצליחו להסביר במה אמא שלהם עובדת.

תודה רבה.

צדכון מולחן מ"א

קול קורא ניהול אשכול ברו"ש – בריאות, רווחה, סיעוד וגיל השלישי
בהמשך לפרסום המכרז לתפקיד ניהול אשכול ברו"ש, אנו שמחים לעדכן כי בתום תהליך הבחינה נסגר המכרז עם מועמדת אחת – נטע בן עמי.

המועמדת עברה את אישור הנהלת הקהילה, אשר מברכת על המועמדות.
אנו מברכים את נטע על הגשת מועמדותה, ורואים בה מועמדת ראויה ומתאימה לתפקיד. הצעת מינויה תובא לאישור בקלפי הקרוב.

הצגת נטע: שמי נטע בן עמי, נשואה לצור בן הקיבוץ, ובסך הכול מתגוררת בסעד כבר כ-15 שנה. אני אחות במקצועי ובעלת תואר שני בגרונטולוגיה עם ניסיון עשיר של שנים רבות כאחות קהילה, וכיום מיילדת באסותא אשדוד במשרה חלקית. לאורך כל חיי המקצועיים וגם בחיי האישיים, הקשר עם אנשים והעשייה למען הקהילה הם במרכז העשייה שלי.

אני מציגה את מועמדותי לתפקיד ברו"ש מתוך תחושת שליחות ואחריות עמוקה. הקהילה תמיד הייתה עבורי מקור של שייכות, תמיכה ומשמעות. אני מאמינה ששייכות איננה מותרות – היא צורך בסיסי המשפיע על הבריאות הנפשית, הפיזית והחברתית של כל אדם, וממילא גם על הרווחה של הקהילה כולה.

כמנהלת ברוש אשאף ליצירת מערך תמיכה מקיף לכלל התושבים – צעירים, מבוגרים וקשישים – תוך שימת דגש על הקשבה, זמינות, מקצועיות ויחס אישי. בגיל השלישי, במיוחד, חשוב לי לקדם חיים מלאים, פעילים ובטוחים בתוך הקהילה: שילוב חברתי, מניעת בדידות, חיזוק תחושת הערך והמשמעות, לצד מענה מותאם ומכבד לצרכים הבריאותיים והרגשיים של כל אחת ואחד.

אני רואה בתפקיד הזה זכות ואחריות גם יחד, ומקווה לקחת בו חלק משמעותי, יחד עם הצוות והקהילה כולה, ואשמח לתרום מניסיוני, בנקודת הזמן החשובה הזו.

קול קורא משקיף למזכירות (ועד הנהלה)

לאור חוסר ההיענות לקול הקורא למשקיף במזכירות, אני פונה שוב לחברי קיבוץ וחברי אגודת המתיישבים, שמתחת לגיל 45, להגיש את מועמדותם לתפקיד.

ענת מל

ליף ויאדר – מלאכי אלה

אירוע שמוע הספר בספריית הילדים חולון

נקיים את אירוע שבוע הספר אי"ה ביום ראשון הקרוב, י' תמוז, 06.07.25, בשעה 17:30 עד 19:00 בספריית הילדים הממוזגת, ונציין **30 שנה** לספרייה במקומה הנוכחי.

ומה בתוכנית?

- ❖ שעת סיפור עם גיין סימון.
- ❖ פינות יצירה בעקבות הסיפורים.
- ❖ פינת איפור ומתנה לכל משפחה.
- ❖ יריד ספרים ענק עם ספרים לכל הגילאים, גם למבוגרים, במחיר של 5 שקלים בלבד.
- ❖ ספרים נוספים יד שנייה יינתנו ללא עלות.

מזמנים בשמחה, מחכות לכולכם,

דיקלה אינזברט ואלי קסט

מצולא מול עזה – סוף שהוא התחלה / דוד דרורי

ממש השבוע, לפני שבעים ושמונה שנה, בִּי"ב בתמוז תש"ז, 29.7.1947, עלו חלוצי סעד לקרקע באדמת חזעלה. זה היה, לפנות בוקר, אחרי התארגנות סודית של הקיבוץ, שישב עד אז בגבעה בהרצליה, בעזרת חברי בני עקיבא ולוחמי ארגון ה"הגנה" באזור.

החברים הצעירים, נרגשים וחדורי מטרה, תיארו את האזור בדגש על עץ בודד במרחק של חמישה קילומטר, שרק הבליט את השממה, אדמת קיץ אפורה – צהובה, בוהקת וקופחת. קירות העץ הורדו מהמשאית, חוברו במסמרים, ועליהם הונח מהר גג מפח, לוהט בקיץ וקולני מאד בחורף, עם רדת המטר.

הצריך המרכזי שימש לתפילה, לארוחות דלות, לשירה וריקודי עם, וכמובן לשיעורים ואסיפות חברים סוערות. במלחמת השחרור החריבו מטוסי ותותחי המצרים את הצריפים. רק בית הבטחון שרד. הקיבוץ עבר למיקומו הנוכחי, מעבר לגבעה, רחוק מעיני האויב.

בשנות התשעים של המאה הקודמת הוקם במקום שכונה "סעד התחתית" מוזיאון "מעוז מול עזה". החברים הותיקים רצו להשאיר סיפור, מסר, שאותו אנו, צוות המדריכים, בני הדור השני והשלישי מנסים להעביר. הוקמה תערוכה יפהפיה ומרגשת על הקמת הקיבוץ, מלחמת השחרור ותקופת הבניה והפיתוח של סעד, במקומה היום וכ"סעד" לשובי ותושבי הנגב כולו. המקום משך אליו מבקרים רבים מהארץ ומחו"ל: נוער, חיילים, משפחות וותיקים.

לאחר שנות דור הבניין הראה סימני עייפות וסדקים מסוכנים במצת, שאילצו אותנו לפרק את התערוכה ולשקם את המבנה.

התקפת המחבלים על כפר עזה הסמוכה פסחה כנראה על ה"מעוז", להוציא כמה כדורים תועים. כח צה"ל, שבא לטהר את השטח, שיטח את סוכת המבקרים, וחורר במאות כדורי מקלע את המבנה ההסטורי. אבנר בן נון, קצין, בן סעד, מנע בקולו (ויש אומרים אף בגופו) את הרס בית הבטחון.

לקראת שיקום והקמת תערוכה חדשה, שכוללת את הסיפור המעודכן, ערכנו תהליך מעמיק של בירור עם צוות ההדרכה ובנות ובני משק נוספים שהמעוז יקר לליבם, ועוסקים בתחומים קרובים. בעיקר נרתמה לעניין לילך שריון – רוזנמן, בתם של דרורה ז"ל ואורי, בן סעד הבכור. לילך התמחתה בניהול חינוכי של אתר "גבעת התחמושת" בירושלים, ועם ה"חימוש" שהביאה איתה מניעה את קידום האתר שלנו.

אנדרטת הזכרון "כתב ושם", שהוקמה בצד המעוז, להנצחת חללי קיבוץ כפר עזה, מושכת מבקרים רבים ונותנת ערך נוסף לביקור אצלנו.

אנו רואים באתר הראשונים של סעד "מעוז מול עזה", הרבה מעבר ל"קיר זכרון". זו אמירה הסטורית וערכית שמסמנת לנו, חברי קהילת סעד ת"ו, את הערכים עליהם גדלנו ולאורם נפעל, כיחידים וכקהילה – גורל משותף ויעוד גבוה ומרומם. יחד נישא תפילה שיחזרו החטופים בשלום הביתה, ושנצליח לתת כתף תומכת וסעד לקהילות שסביבנו.

חזאלה - ישראל ניסוק

"ועוד תחנה נכונה לכם- חזעלה שבנגב, לשם נשלחתם לשמור על כל רגב.

בנוף קסום ומרטיט, מלא הוד בראשיתיות, מילאתם השליחות במסירות ויסודיות".

מתוך: "שיר מזמור לוותיקים",

מאת: המורה רחל קרול ז"ל, אשר נכתב לרגל חגיגות ארבעים שנה לקיבוץ סעד (תשמ"ז-1987).

כך הכל החל: לפני שמונים ושבע שנים, בשנת תרצ"ח (1938) קבוצת עלומים שחבריה היו מתנועת "בני עקיבא", החלה את דרכה כגרעין הכשרה בכפר גדעון, בהמשך עברו לטירת צבי, שדה אליהו, נתניה ולהרצליה. חבריה חלמו להקים קיבוץ חדש. המוסדות המיישבים, הסוכנות היהודית, הפנו אותם לחזעלה שבנגב. פרוש השם בערבית לא ברור. יש האומרים: בעירק קיימת משפחת בשם "חזלי", אולי מדובר בשבט בדואי שנדד מעירק. הישוב אשר הוקם כ-13 ק"מ דרומית-מערבית לבאר שבע, מערבית לרמת חובב של היום, בדרך לחלוצה. תחילה הוחזק זמנית על-ידי גרעין "אופקים" שעבר מאוחר יותר ל"רמת נגב".

ביום שישי, בתאריך: י"ז בשבט תש"ז (7.2.1947), עלו שלושה קיבוצים חדשים ביום אחד לנגב: עלומים (בני עקיבא), שורשים (לימים צאלים של "השומר הצעיר") ומבטחים ("העובד הציוני"). בעיתונות של אותם ימים נכתב: "כוחות עלומים היכו שורשים בחוף מבטחים". באתר קיבוץ רביבים הסמוך פורסם: "אותו יום שישי עמדו ראשוני רביבים ליד מקלט הרדיו והקשיבו במתיחות – מה חדש בארץ – מצב צבאי, חיפושים, גירוש מעפילים – ולפתע הודעה: הבוקר עלו שלושה ישובים על אדמתם בנגב, האחד מהם בסביבות עסלוג', ולא האמינו למשמע אוזניהם".

כעבור יומיים נכתב בעיתון "הצופה" מתאריך: י"ט בשבט תש"ז (9.2.1947), מאת: יונה כהן, תחת הכותרת: "בעצם ימי המסה- שלוש נקודות בנגב". כותרת משנה: "עם עלומים על אדמת הנגב". "ביליתי את השבת במקום התיישבותה החדש של קבוצת "עלומים" של הפועל המזרחי, שעלתה ביום השישי לאדמות חזעלה בנגב, כ-16 ק"מ מבאר שבע, בואכה רביבים (עסלוג'). במקום כבר הוקמו שני צריפים ואוהל אחד. בסביבה שמונת אלפים דונמים. האדמה נרכשה לפי פרסום חוק הקרקעות וברובה הייתה בידי יהודים בדרום אפריקה. החולות הקודרים בסביבה מקווים שיהפכו לברכה עם פתרון שאלת המים. מתוך התרוממות רוח וחדוות היצירה עברה השבת הראשונה. במוצאי שבת הגיעו שאר החברים שהיו בבארות יצחק והתחילו בביצור הנקודה מסביב. שכנים בדואים באו במשך השבת וברכו את המתיישבים החדשים בברכת גשמים ובחיי שכנים שלווים ושאננים. בית אשל שמשה שוב בסיס לעליית הנקודות החדשות".

בישובים החדשים ביקרו נציגים משלטונות במנדט הבריטי וסימנו את הנקודות על מפת הארץ. בעיתון הצופה מתאריך: כ"ג בשבט תש"ז (13.2.1947) נכתב: "קציני משטרה מחפשים יישובים חדשים בנגב". "ביום שישי בצהרים, הודיע ברדיו על עלייתם של שלוש נקודות חדשות בנגב בסביבת "גבולות" ו"רביבים". ביום שישי אחר הצהרים נראו בסביבת רביבים (עסלוג') קציני משטרה משוטטים במדבר החול. לאחר מכן באו ל"רביבים" ושאלום: "הראיתם אי בזה נקודות יישוב חדשות?" רק למחרת נודע להם על היישוב "עלומים" בחזעלה, במרחק של 12 ק"מ מ"רביבים" ובאו לבקר ולסמן במפת הארץ את היישובים החדשים".

לעשרים וחמישה חברי עלומים, הצטרפו עשרה חברים מחברי גרעין "מוריה" של "הפועל המזרחי" אשר היו פליטי שואה, יוצאי מחנות קפריסין ובוגרי עליית הנוער. לחברי "מוריה" ניתנו הנחיות לגבי דרכי הגעה מבאר

שבע לנקודה החדשה: "לנוסעים ליישוב החדש עלומים שבחזעלה: נוסעים בדרך חברון חמישה עשר וחצי ק"מ בשביל עד שמגיעים לנקודה".

חזעלה היה מקום קשה להגשמה, חום וחולות, היעדר קרקע חקלאית סבירה, ללא מים ומיעוט גשמים ומרוחק מכל ישוב יהודי באותם ימים.

בחוברת "סעד אחר צעד" נכתב: "עד מהרה התברר שהאדמה חולית היא, ולא תצלח לחקלאות ומקורות המים היו דלים מאוד. אכזבה תפסה את מקום ההתלהבות הראשונית. רוב החברים היו מאוחדים לעזוב את המקום. אך הייתה גם קבוצת מיעוט שטענו שקק"ל קנו את הקרקעות במטרה להקים ישוב עברי סמוך לבאר שבע הערבית. דעת הרוב קבעה והוחלט לעזוב את המקום אשר פונה בתאריך י"ב בתמוז תש"ז ובאותו היום עלו לנקודה החדשה בסעד".

לאחר עזיבת חברי עלומים, קבוצת גרעין "מוריה" נשארו במקום עד לעונת הסתיו תש"ח (נובמבר 1947) עת הצטרפו חברי גרעין של "השומר הצעיר" והחזיקו בו בתנאי מצור. על התקופה בחזעלה של הקבוצה מנחשונים נכתב בעיתון "על המשמר" בתאריך: 22.2.1953: "רבים היו הלבטים והקשיים, רבות היו התקוות, אולם הן נידונו לאכזבה. בחזעלה העלו כל הקידוחים, אך מים מלוחים בלבד". לאחר שנה ועשרה חודשים, בחודש אלול תש"ט (ספטמבר 1949), הנקודה בחזעלה נעזבה וחברי השומר הצעיר עלו להתיישבות באזור קיבוץ נחשונים, ליד פתח תקוה.

אזור חזעלה כיום:

באתר לא נותר דבר מלבד גלי אבנים ותעלות-קשר שנחפרה מאוחר יותר לצרכי אימוני צה"ל. חזעלה - פרק של חמישה חודשים בתולדות קיבוץ סעד.

מקורות:

חוברת "סעד אחר צעד" ארבעים שנות התיישבות בנגב.
המאמר: "התיישבות חסרת מנוח", מאת: דן גזית.
הספר: רחל ז"ל, על רחל קרול. בהוצאת קיבוץ סעד והמשפחה. תשס"ח (2008).
אתר ארכיון העיתונות. אתר קיבוץ רביבים. מידע מהאינטרנט.

ברצוני להודות:

חנן גולן ז"ל, ויבדל"א: ד"ר זאב זיוון, זוהר לביא, עופר יוגב מ"המועצה לשימור אתרים" וחבר קיבוץ גבולות, דן גזית, דביר דימנט ממשואות יצחק, יובל נבו מקיבוץ עין צורים.

ישראל זיסק

יום הולדת 78 לסאד

ביום חמישי, י"ד בתמוז, 10.7 נתכנס לחוג יחד 78 שנים לקיבוצנו האהוב. השנה המחשבה שהבילה אותנו הייתה יצירת מרחב של עשייה משותפת בו נוכל להיפגש ולהתחבר באופן בלתי אמצעי, פנים אל פנים. העשייה תתמקד במרחב הציבורי של כולנו, כאשר כל אחד יוכל לבחור לאיזה תחנה הוא מעוניין להצטרף.

- ❖ תחילה נתכנס בדשא ליד חדר-אוכל ומשם נתפצל לסדנאות השונות, כל אחד לפי בחירתו.
- ❖ **פסיפס**- הדבקת אבני פסיפס לתמונה יפה וגדולה שתוצב בע"ה בהמשך במגרש המשחקים החדש ליד הכלבו. הסדנה מתאימה לכל הגילאים. מיקום הסדנה בפינה של קייבוס על הדשא.
- ❖ **נגרות**- בניית פינת חמד כיפית לאירועים חברתיים. העבודה מתאימה לכל המשפחה. המיקום של תחנת הבנייה יימסר ביום האירוע.
- ❖ **גרפיטי**- הפרטים ימסרו בהתכנסות בפתיחת הפעילות, מכיוון שעדיין לא סגורים סופית בזמן כתיבת שורות אלו. הפעילות מתאימה בעיקר לבני נוער.
- ❖ **הכנת שי לקיבוצים השכנים**- ביום חגנו אנחנו זוכרים את שכנינו שעדיין לא חזרו לביתם. נכון לאנשי כפר עזה שי מתוק עם טעם של בית, בצירוף ברכה חמה. הפעילות מתאימה לבני 10 ומעלה ותתקיים בבית שקמה.

בין שלל הפעילויות יהיו גם-

- ❖ **פינת ג'ימבורי לקטנטנים** על הדשא
- ❖ **הכנת פיתות על הסאג'** ברחבת הגד"ש
- ❖ **עמדה לצילום מגנטים למזכרת** שמחה מהאירוע- מוזמנים לבוא יפים וחגיגיים בחולצות לבנות. כמו כן יחולקו לוחות "בינגו אנשי" דרכם נכיר זה את זה בצורה טובה יותר. בלוחות תתבקשו להחתים אנשים שונים מהקהילה שעונים לכותרת מסויימת. לדוגמא- שלושה דורות שגרים בקיבוץ, חמישה אנשי כוחות הבטחון, שלוש עו"סיות וכד'. כל לוח מלא יזכה בפרס צנוע.
- בסיומן של הפעילויות השונות נתכנס **לתפילת מנחה, ארוחת ערב ומשחק "קליקט" משפחתי** בדשא של המועדון. בואו בשמחה,

ואצאת תרבות-חגית מקוריה

והצוות האאראן- אבישי מלכה, אפרת בייליה, רננה יצרי, אירן יניא וחיה קופלד

חודש הספר העברי בסאד

שי, עגנון וקומיקס

מוזמנים בשמחה למפגש עם הצייר והמאייר **שי צירקה**, אשר יספר וידגים כיצד יצר ספרי קומיקס לסיפוריו הידועים של **ש"י עגנון**.

ביום שני י"א בתמוז תשפ"ה, 07.07.25, בשעה 20:30, במועדון לחבר.

מומלץ ביותר!

להתראות.

חגית רפא

צדכון מדירות האירוח

לאור פניות חוזרות של חיילי מילואים המשרתים באזור/ מתנדבים שעוזרים בקיבוצים השכנים ואחרים, ברצוננו להזכיר כי דירות האירוח נועדו לשהייה קצרת טווח לבני משפחה וחברים של חברי קהילת סעד. כאשר פונה אליכם אדם המעוניין להתארח בדירות האירוח, אין צורך למסור לו את המספר שלנו, מבחינתנו אתם המארחים! אתם דואגים להזמין עבורו את הדירה בקהילנט, מסבירים לו היכן ממוקמות הדירות (ניתן לכתוב בוויז דירות אירוח סעד), אתם אלה שתחוייבו בסיום האירוח. אנא, המנעו מאי נעימות וקחו אחריות על האירוח.

בהזדמנות זאת נזכיר :

עלות ללילה ביום חול 200.

עלות ללילה בשבת 250.

ברוב הדירות יש אפשרות לאירוח של 4-6 אנשים.

בדירות האירוח יש שמיכות אך אין מצעים וכריות.

בתודה,

נטע בן צמי

מזל טוב לצפרי וצופר שלומי
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכד
בן לשלומית וצידן קייפור
שתרוו נחת ואושר

פינת המזל הטוב

ברכות חמות וצורר איחולים
לרונת וניר קסלר
לחנן קסלר
ליובבד אולד
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכדה / נינה / חימשה
בת לסתיו וסקד קסלר
שתזכו לאדלה בשמחה ובנחת

צורר איחולים וברכות חמות
לחזית בן צמי אפרים
לאליס אפרים
לערה ומשה בן צמי
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכדה / נינה
בת לזמר ודור הופמן
שתזכו לאדלה בנחת ובשמחה

מקום יפה לקפה (או תה) – עין אורחה, ג'וחדר

תיאור המקום: ובכן חברים, מי שלא מכיר את המקום עומד להיחשף כעת לבריכה שווה ביותר, ומי שמכיר נזכר בוודאי בערגה במים העמוקים והמושלמים של בריכת הקצינים הנהדרת. מדובר כמובן על עין אורחה, הידועה יותר בשם ג'וחדר. בריכה מלבנית בגודל של כ-4.5X9 מ' ובעומק של כ-1.8 מ', הבנויה מאבני בזלת ולה אפילו מקפצת בזלת בראשה. סביב הבריכה ספסלים ושולחנות המוצלים בעצי אקליפטוס גדולים, וכן אזור נרחב בו ניתן לפרוס מחצלת ולהתמקם בנחת, ולכן המקום מותאם לבילוי לכל בני המשפחה לזמן ארוך או קצר. בנוסף, ישנן שתי רחבות בטון טיפה יותר מרוחקות מהבריכה אך עדיין בקרבת מקום, עליהן ניתן לפתוח אוהלים ולמתוח צליות, למי שחושב על חג שטח במקום למשל.

הגעה: לבאים מצפון, ניסע על כביש 98 מצומת הבשן דרומה, וכשני ק"מ אחרי הפניה לתל פארס הכביש מתעקל ימינה (מערבה) ושם נראה אנדרטה לזכר חללי גדוד 53 וכן שילוט לעין אורחה. לבאים מדרום, נעבור את מקבץ הישובים הדתיים של דרום הרמה (מלבד רמת מגשימים), וכ-300 מ' אחרי הפניה לחיספין נפנה ימינה כדי להמשיך על כביש 98. אם אני זוכר נכון יש שם שילוט לבוקעתא או מסעדה, בכל מקרה צריך לשים לב ולהיצמד מזרחה. עוברים את תל סאקי עם דגל ישראל ענק מתנופף מעליו (מקום יפה לקפה ומורשת בפני עצמו), נמשיך ונראה את גבעת אורחה מימין ומיד לאחר מכן את האנדרטה כאמור והפניה לעין אורחה. נוסעים על דרך עפר כ-200 מ' והחניה קרובה לבריכה אך עדיין משאירה מרחב נוח ובטוח ללא נסיעת מכוניות.

טוב לדעת: מכיוון שהזכרתי כאן כמה מקומות אגיד עליהם מילה אך אני ממליץ מאוד להרחיב את הידע ובטח לעצור לבקר ולהסתכל. ראשית ניסיתי לחקור מעט אודות השם ג'וחדר או עין אום א-שרשיח שגם נקשר בשמו, אך לא הצלחתי למצוא פירוש מניח את הדעת לשמות אלו. כן מצאתי מקום שאומר שג'וחדר הייתה משפחה מפורסמת באימפריה הממלוכית, וממול לגבעת אורחה יש חאן מרשים ששם נמצא פיתוח אבן עם סמל המשפחה-מקל פולו (או שיבוש המילה אל ג'וחדר, נושא מחבט הפולו). בחיי שאיני ממציא את זה.

עוד הזכרתי תל פארס או בכינויו העברי הר פרס, הר געש רדום עם לוע ענק ומרשים. ומעל כולם תל סאקי, עם מורשתו המצמררת והייחודית ממלחמת יום הכיפורים. בתל כיום אתר תיירותי מסודר עם כניסה לבונקר ועלייה עליו לתצפית יפה, הסברים וסיורים מסודרים וכן חדר בריחה בנבכי הבונקר הענק. ממליץ לקרוא את הספר 'רסיס ממגש הכסף' מאת מנחם אנסבכר, כמובן אם אתם לא בקטע של ליהנות מהחיים. סתם. אבל באמת.

תזכורת- שלחו תמונות שלכם עם כוס קפה באחד האתרים שהופיעו במדור, התמונות שישלחו לוואטסאפ או לכתובת המייל shdominitz@gmail.com יזכו לתהילת עולם בעלון זה ממש, ומבין השולחים תוגרל ערכת קפה מהודרת.

מה דוא"ל

קהילה יקרה,

השכרת דירות

בעלון קרח בשבוע שעבר, פורסם על משפחות חדשות שעברו להתגורר בקיבוץ. בעקבות הפרסום קיבלנו מס' שאלות בנושא קליטת משפחות לקיבוץ. אז הנה ההסבר ותזכורת. לפני שנתיים, ביוני 2023, בעקבות ריבוי דירות ריקות (דבר שגרם בין היתר לתחושה של "בתי רפאים" באזורים מסוימים), קיבלה הנהלת הקהילה החלטה לאפשר "שכירות זמנית" של שנה בלבד למשפחות או עד שנתיים לאנשי ונשות כוחות הביטחון. המשפחות הנקלטות לתקופת "השכירות הזמנית" עוברות ראיון של ועדת קליטה ולאחר מכן נכנסות למגורים בקיבוץ. המשפחות אינן מיועדות לקליטה. תהליכי הקליטה, עליהם נקיים שיח קהילתי במהלך חודש ספטמבר הקרוב, מובנים ומתחילים בכנס מתעניינים אליו מגיעות משפחות רבות ורק לאחריו מתחיל תהליך המיון של המשפחות המעוניינות להתחיל תהליכי קליטה. בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לאתי קימלמן על עבודתה המאומצת בענף השכרת הדירות ולחברי ועדת הקליטה על הראיונות והליווי.

קליטת משפחות לחברות

כפי שפורסם, אנחנו נערכים לקראת העלאה לחברות של המשפחות שמסיימות את תהליך הקליטה. השבוע התקיים מפגש הערכות עם כל המשפחות בהובלת ועדת קליטה בהשתתפות יו"ר הקיבוץ אילנה בראודה, מנהל העסקים עמית פרדמן, מיכל אפרתי חשבת שכר חברים ואנוכי מנהלת הקהילה. במהלך המפגש הצגנו למשפחות את השלבים עד לעלייה לחברות (שתתקיים בחלק הראשון של חודש אוגוסט, תאריך יפורסם בהקדם), את פרויקט הבניה בארץ הצבי א', המשמעויות של הכניסה לחברות בקיבוץ ואת הפעולות הנדרשות מהם עד לאסיפת החברים. המפגש היה משמעותי וענייני, המשפחות שאלו שאלות רבות ושאלת המשפחות שיאלצו לחכות לבנייה בשלב ב' של ארץ הצבי, עלתה אף היא. בעלון פרשת נשא, הצגתי כי מוקם צוות אד הוק שידון באתגרי הקליטה של המשפחות. הצוות נפגש והחל לדון באתגרים ובשאלת המשפחות שיאלצו להמתין לשלב הבא בבנייה. ביום שישי השבוע, יתקיים סיור של המשפחות בקבוצת יבנה, במהלכו יפגשו את הקבלן ונציגיו ויסיירו בבתים שנבנו על ידי החברה.

משפחת ג'ימס עולה לאסיפת חברים לקראת קבלה לחברות

ביום שלישי הקרוב, י"ב בתמוז 8.7.25, תתקיים אסיפת קיבוץ בה נציג את עידן ותמר ג'ימס לחברות בקיבוץ (פרטים על האסיפה ישלחו במהלך היום). חברי וחברות הקיבוץ מוזמנים לאסיפה.

 עֵת לַחַיִּים

ערון